

CHI ĐỘI 7A2 HƯƠNG VỀ NGÀY 22-12

Từ lâu khi nhắc đến Việt Nam ai ai cũng biết rằng Việt Nam là một dân tộc có lòng yêu nước nồng nàn, kiên cường, bất khuất nhưng cũng rất khoan dung, nhân hậu. Dân tộc ấy đã sinh ra một quân đội anh hùng, “vì nước quên thân, vì dân phục vụ”. Đội quân ấy được gọi với cái tên thân thương là “bộ đội cụ Hồ”, được thế giới biết đến với tên gọi Quân đội Nhân dân Việt Nam. Dựa vào sức mạnh tổng hợp của quần chúng nhân dân, quân đội nhân dân Việt Nam anh hùng đã vượt bao khó khăn, gian khổ giành chiến thắng trước kẻ thù xâm lược lớn hơn, mạnh hơn gấp nhiều lần để giải phóng, bảo vệ và xây dựng đất nước Việt Nam tươi đẹp như ngày hôm nay. Cuộc đấu tranh của dân tộc ta từ ngàn đời nay rất dũng hào hùng, nhưng cũng đầy đau thương và mất mát. Để dành được độc lập, tự do như hôm nay, không biết bao nhiêu anh hùng, liệt sĩ đã anh dũng hi sinh.

Trong cuộc đấu tranh giành chính quyền trước Cách mạng tháng 8/1945 và trong 2 cuộc kháng chiến lâu dài chống thực dân Pháp và đế quốc Mỹ, quân đội ta trung với nước, hiếu với dân, sẵn sàng chiến đấu hi sinh vì độc lập tự do của Tổ quốc, nhiệm vụ nào cũng hoàn thành, khó khăn nào cũng vượt qua, kẻ thù nào cũng đánh thắng, mãi mãi xứng danh là bộ đội cụ Hồ. Hình ảnh bộ đội cụ Hồ luôn đẹp trong cuộc đời và trong mỗi chúng ta. Đã có nhiều những vần thơ, những câu hát hay nhất, đẹp nhất, xúc động nhất viết về người lính:

Có người lính
Mùa thu ấy ra đi mái tranh nghèo
Có người lính
Mùa xuân ấy, ra đi từ ấy ko về
Dòng tên anh khắc vào đá núi
Mây ngàn hóa bóng cây tre...

Hình ảnh bộ đội cụ Hồ là những người bình dị, trang bị thô sơ, nhưng là những người kiên cường, bất khuất, được tô luyện trong khói lửa, có mặt khắp các chiến trường và đã làm nên những chiến công hiem hách. Ở người lính, dù trong hoàn cảnh khó khăn đến bao nhiêu, dù cho bom rơi, đạn nổ nhiều đến mức nào vẫn là tinh thần lạc quan, yêu đời cao độ. Đã có biết bao tấm gương sáng ngời về tinh thần chịu đựng gian khổ, đức hi sinh và lòng dũng cảm vô bờ bến còn lưu truyền mãi cho các thế hệ mai sau.

Tôi được may mắn sinh ra trong một đất nước hào hùng, tôi thật hạnh diện vì là một công dân Việt Nam. Hôm nay, bất chợt được ngồi xem lại những thước phim về cuộc chiến hào hùng năm xưa lòng tôi lại thấy thật tự hào và có chút hổ thẹn. Tự hào vì có biết bao thế hệ cha anh đã hăng hái lên đường theo tiếng gọi thiêng liêng của Tổ Quốc, họ đã cống hiến hết tuổi thanh xuân của mình, góp máu xương để giải phóng trọn vẹn đất nước. Các anh, các chị đã mãi mãi yên nghỉ trong lòng đất mẹ để tôi hôm nay được sống trong độc lập tự do, hòa bình và hạnh phúc. Và tôi cũng hổ thẹn với bản thân vì chưa làm được gì nhiều cho tổ quốc, và chính lúc này tôi tự hứa với lòng phải cố gắng hơn để giáo dục những học sinh của tôi biết về sự hào hùng của quân đội ta và cố gắng đào tạo ra được nhiều thế hệ học sinh có đủ tài và đức góp phần vào việc xây dựng đất nước ngày càng giàu đẹp. Ngoài ra để báo đáp công ơn ấy, kế thừa truyền thống đạo lý “uống nước nhớ nguồn” của dân tộc, hơn ai hết chúng ta những người sống trong xã hội hôm nay cần phải ghi sâu lời dạy năm xưa của Bác “Thương binh, bệnh binh, gia đình quân nhân, gia đình liệt sỹ là những người có công với tổ quốc, với nhân dân, bổn phận của chúng ta là phải biết ơn, phải thương yêu và giúp đỡ họ”... Những bà mẹ Việt Nam anh hùng, những người đã có công trong chiến đấu năm xưa.